

การบริหารจัดการแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ดร.ศุภดิษฐ์ เขียววรรณ

มหาวิทยาลัยมจร ประเทศอินเดีย

Received February 24, 2022, Revised March 18, 2022, Accepted March 7, 2022

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรสร้างเสริม และพัฒนากลไกการบริหารจัดการภัยพิบัติ โดยเพิ่มบทบาทของกรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้เป็นกลไกระดับชาติ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการและสั่งการโดยนายกรัฐมนตรีจะสามารถเข้าบัญชาการและสั่งการได้อย่างทันที และกำหนดให้เป็นศูนย์กลางข้อมูลภัยพิบัติที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับทุกหน่วยงานโดยให้ส่วนราชการและภาคเอกชน จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้ “พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย” จัดทำแผนป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยโดยคณะกรรมการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติพิจารณาเพื่อให้เกิดบูรณาการในภาพรวมทั้งให้มีการปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการเร่งรัดดำเนินการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัยในระยะเร่งด่วน และการดำเนินงานตามแผนระยะยาวด้านการช่วยเหลือฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัยพิบัติให้ทันทั่วถึง

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

Management of disaster prevention and mitigation plans of local government organizations

Dr.Supadit Thianwan

Magadh University, Bodh Gaya, Bihar, India

Abstract

Management of disaster prevention and mitigation plans should strengthen and develop disaster management mechanisms by increasing the role of the Department of Defense and disaster relief to be a national mechanism for consistency in administration and directives, whereby the Prime Minister will be able to take command and direct orders immediately and designated as a disaster information center that links information with relevant agencies in all departments by giving government and private sectors Prepare an action plan to support operations under "Disaster Prevention and Mitigation Act" prepares a preventive plan and disaster relief by the Defense Committee and the National Disaster Mitigation to consider for integration in the picture, including to improve the rules that hinder the expedited recovery of disaster victims in an urgent period and the implementation of the long-term plan to help and rehabilitate after disasters in a timely manner

Keywords: Management, Public Safety and Mitigation Plan

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2560-2564 จัดทำขึ้นโดยพิจารณาถึงความสอดคล้อง และเชื่อมโยงกับกรอบการดำเนินงานเช่นใดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558-2573 กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) แผนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติพ.ศ. 2558 นโยบายรัฐบาลนโยบายด้านความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2558 –2564 และนโยบายกระทรวงมหาดไทย รวมทั้งแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านสาธารณสุขของประเทศเพื่อบูรณาการให้เกิดการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศ (ฉัตรชัย พรหมเลิศ, 2559) แผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มุ่งเน้นให้กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยเป็นองค์กรชั้นนำด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยในระดับสากลเพื่อประเทศไทยปลอดภัยอย่างยั่งยืนโดยการเพิ่มศักยภาพในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การช่วยเหลือสงเคราะห์ และฟื้นฟูให้มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานตามหลักสากลภายใต้แนวทางของแผนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558 รวมทั้งการบูรณาการด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยระหว่างหน่วยงานเครือข่ายทุกภาคส่วนทั้งใน และต่างประเทศให้มีเอกภาพ และสร้างความเข้มแข็งแก่ประชาชนเอกชนชุมชนท้องถิ่นอาสาสมัคร และเครือข่ายให้มีความรู้ตระหนักรู้วัฒนธรรมความปลอดภัย และการมีส่วนร่วมในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยตามแนวทางพระราชรัฐซึ่งเป็นเป้าหมายที่องค์กรต้องร่วมกันขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ และพันธกิจภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นให้บรรลุผลสัมฤทธิ์เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติงานขององค์กรในทุกระดับให้มีประสิทธิภาพทั้งในเชิงนโยบายและในทางปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่จะทำให้เกิดผลกระทบในชีวิต และทรัพย์สินกับประชาชนให้น้อยที่สุด และนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT analysis)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) คือ การวิเคราะห์สำรวจสภาพ แวดล้อมภายใน และสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อนำมาสังเคราะห์ว่าองค์กรมี จุดแข็ง (Strengths), จุดอ่อน (Weaknesses), อุปสรรค (Threats) และโอกาส (Opportunities) อย่างไร ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าวประกอบไปด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยภายใน คือ สิ่งที่เราควบคุมได้ ได้แก่

จุดแข็ง หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นบวก ซึ่งนำมาเป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

จุดอ่อน หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในองค์กรที่ เป็นลบ และด้อยความสามารถ ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์

2) ปัจจัยภายนอก คือ สิ่งที่เราควบคุมไม่ได้ ได้แก่

อุปสรรคหรืออันตราย หมายถึง ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกที่ไม่เอื้ออำนวยให้การทำงาน ขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ หรือสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาต่อองค์กร คือ อันตรายจากสาธารณภัยต่าง ๆ

โอกาส หมายถึง ปัจจัย และสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยให้การทำงานขององค์กร บรรลุวัตถุประสงค์หรือสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการขององค์กร

วิสัยทัศน์ (Vision) การกำหนดวิสัยทัศน์ในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยของ องค์กรการบริหารส่วนตำบลเป็นความคาดหวังที่องค์กรการบริหารส่วนตำบล ประารถนาจะบรรลุในอนาคต ดังนั้น การกำหนดวิสัยทัศน์การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจะเน้นเรื่องอะไรให้พิจารณาจากจุด แข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคที่เกิดขึ้นในตำบลให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ในแผนพัฒนา

ขอบเขตสาธารณภัย

สาธารณภัย หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาด สัตว์ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุขไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ มี ผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความ เสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อ วินาศกรรมด้วยการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์กรการบริหารส่วนตำบล ดังนี้

ด้านสาธารณภัย

- 1) อุทกภัย และดินโคลนถล่ม
- 2) ภัยจากพายุหมุนเขตร้อน
- 3) ภัยจากอัคคีภัย
- 4) ภัยจากสารเคมี และวัตถุอันตราย
- 5) ภัยจากการคมนาคม และขนส่ง
- 6) ภัยแล้ง
- 7) ภัยจากอากาศหนาว
- 8) ภัยจากไฟฟ้า และหมอกควัน
- 9) ภัยจากแผ่นดินไหว และอาคารถล่ม
- 10) ภัยจากคลื่นสึนามิ
- 11) ภัยจากโรคระบาดในมนุษย์
- 12) ภัยจากโรค แมลง สัตว์ ศัตรูพืชระบาด
- 13) ภัยจากโรคระบาดสัตว์
- 14) ภัยจากเทคโนโลยีสารสนเทศ

ระยะก่อนเกิดสาธารณภัย

มาตรการการป้องกัน และลดผลกระทบ เป็นการปรับระบบการบริหารจัดการสาธารณภัย ให้มีขีดความสามารถในการเตรียมการเผชิญสาธารณภัยต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดภัยเป็นการลดความ รุนแรง และลดความสูญเสียจากสาธารณภัยที่มีต่อประชาชนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงให้น้อยที่สุด ได้แก่

- 1) การป้องกันสาธารณภัยโดยใช้ มาตรการด้านโครงสร้าง

2) การจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการบริหารจัดการสาธารณสุข เพื่อจัดทำฐานข้อมูลด้านสาธารณสุขให้สมบูรณ์ ทันสมัย สามารถเชื่อมต่อบริษัทข้อมูลได้ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับตำบลถึงระดับหมู่บ้าน

หลักการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กรอบการดำเนินงานเช่นใดเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558 - 2573 (Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015 – 2030)

ประเทศไทยได้รับรองกรอบการดำเนินงานเช่นใดเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติพ.ศ.2558-2573 เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2558 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2558 โดยมีสาระสำคัญดังนี้

ผลลัพธ์ : การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและลดการสูญเสียชีวิต วิถีชีวิต และสุขภาพ ตลอดจนความสูญเสียต่อสินทรัพย์ทางเศรษฐกิจ กายภาพ สังคม และสภาพแวดล้อม ของบุคคล ธุรกิจ ชุมชน และประเทศอย่างเป็นรูปธรรม

เป้าหมาย: ป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่และลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิม ด้วยมาตรการทางเศรษฐกิจโครงสร้าง กฎหมาย สุขภาพ วัฒนธรรม การศึกษา สภาพแวดล้อม เทคโนโลยีการเมือง รวมถึงมาตรการเชิงสถาบัน ที่มีการบูรณาการ และลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อป้องกัน และทำให้ความล่อแหลมและเปราะบางต่อภัยพิบัติน้อยลง ตลอดจนช่วยให้มีการเตรียมความพร้อมสำหรับการเผชิญเหตุและฟื้นฟูที่ดียิ่งขึ้นอันนำไปสู่ความสามารถที่จะรับมือ และฟื้นคืนกลับได้ในระยะเวลาที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

1. สาธารณภัย หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์โรคระบาดสัตว์โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่นๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชนไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย

2. ระดมสรรพกำลัง หมายถึง การดำเนินการเพื่อรวบรวม และจัดระเบียบทรัพยากร ทำให้ทรัพยากรอยู่ในลักษณะพร้อมที่จะนำไปใช้ และใช้ทรัพยากรที่เตรียมไว้แล้วนั้น สนองความต้องการที่จะเกิดขึ้นในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

3. หน่วยงานของรัฐ หมายถึง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์ การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

5. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

6. อำเภอบ หมายความว่ารวมถึงกิ่งอำเภอบ

7. นายอำเภอบ หมายความว่ารวมถึงปลัดอำเภอบผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอบ

8. ผู้บัญชาการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

9. รองผู้บัญชาการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ หมายถึง ปลัดกระทรวงมหาดไทย

10. ผู้อำนวยการกลาง หมายถึง อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
11. ผู้อำนวยการจังหวัด หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด
12. รองผู้อำนวยการจังหวัด หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
13. ผู้อำนวยการอำเภอ หมายถึง นายอำเภอ
14. ผู้อำนวยการท้องถิ่น หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ,นายกเทศมนตรี,นายกเมืองพัทยา,และหัวหน้าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่อื่น
15. ผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่น หมายถึง ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
16. ผู้บัญชาการเหตุการณ์ หมายถึง เป็นผู้ที่มี อำนาจสูงสุด และเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าจะมีการมอบอำนาจนั้น ๆ ให้แก่ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่นต่อไป

17. เจ้าพนักงาน หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

18. อาสาสมัคร หมายถึง อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

19. กองอำนาจการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

20. กองอำนาจการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการอำเภอในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

21. กองอำนาจการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยท้องถิ่นแห่งพื้นที่ หมายถึง หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้อำนวยการท้องถิ่นในการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยในเขตเทศบาลหรือ องค์การบริหารส่วนตำบล

การจัดการหลังเกิดภัย เป็นการฟื้นฟูบูรณะภายหลังที่ ภัยได้ยุติลงหรือผ่านพ้นไปแล้ว เป็นการดำเนินการทั้งปวงเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย ซ่อมแซมสิ่งที่ชำรุดเสียหายให้กลับคืนสู่ สภาพเดิม เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกระดับ เพื่อเป็นการสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยให้สามารถดำรงชีวิตได้ตามปกติ และเป็นการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ ประสบภัยให้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว

การสื่อสาร กองอำนาจการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นศูนย์กลาง การสื่อสารในเขตพื้นที่รับผิดชอบตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้สามารถติดต่อประสานงาน สั่งการ รายงานการปฏิบัติ และสถานการณ์ระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่องรวดเร็ว และเชื่อถือได้

หลักการปฏิบัติ การสื่อสารจัดเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการบริหารจัดการสาธารณภัย ให้สามารถประสานดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว

1) ระบบสื่อสารหลัก คือ ระบบสื่อสารที่มีใช้งานโดยทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานต่างๆ เป็นช่องทางติดต่อ สื่อสารระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงานกับประชาชน ซึ่งทุกหน่วยงานต้องจัดเตรียมไว้ให้พร้อมใช้ติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลาและเข้าถึงข้อมูล

จำเป็นในการบริหารจัดการสาธารณภัยอย่างทั่วถึง ได้แก่ ระบบโทรศัพท์พื้นฐาน, โทรศัพท์เคลื่อนที่, โทรสาร

2) ระบบสื่อสารรอง คือ ระบบสื่อสารที่มีใช้โดยทั่วไป และใช้งานควบคู่กับระบบสื่อสารหลัก เป็นช่องทางเสริมในการติดต่อสื่อสาร โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะต้องจัดให้มีระบบการสื่อสารรองให้สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างทั่วถึงได้แก่ ระบบวิทยุกระจายเสียง, วิทยุชุมชน

3) ระบบสื่อสารสำรอง คือ ระบบสื่อสารที่จัดเตรียมสำรองไว้ใช้ทดแทนในกรณีระบบสื่อสาร

หลักไม่สามารถใช้งานได้ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร้องขอต่อจังหวัดให้สถาปนาข่ายวิทยุสำรองได้แก่ ระบบวิทยุสื่อสารข่ายต่าง ๆ ทั้งข่ายวิทยุสื่อสารราชการ (Trunk Radio) วิทยุสื่อสารข่ายวิทยุสมัครเล่น และข่ายวิทยุเอกชน

4) จัดเตรียมและจัดหาอุปกรณ์ และเครื่องมือสื่อสารให้เพียงพอและใช้งานได้ตลอด 24 ชั่วโมง

5) จัดอบรมการใช้อุปกรณ์สื่อสารให้กับบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบ

การประสานการปฏิบัติกับองค์การสาธารณกุศล

กองอำนวยการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นศูนย์กลางในการประสานการปฏิบัติในเขตรับผิดชอบตลอด 24 ชั่วโมงเพื่อให้สามารถติดต่อประสานงาน สั่งการ รายงานการปฏิบัติ และสถานการณ์ระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่องรวดเร็ว และเชื่อถือได้

การเกิดสาธารณภัยมีความถี่ความรุนแรง และซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายจึงได้ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งหวังให้เกิดความสูญเสียจากสาธารณภัยน้อยที่สุด โดยมุ่งสู่การพัฒนาแบบยั่งยืน ทำให้การบริหารจัดการสาธารณภัย ของประเทศต่าง ๆ เปลี่ยนทิศทางจากเดิมที่เน้นเรื่อง “บรรเทา และปฏิบัติการ (Relief and Response)” ไปเป็น “ลดผลกระทบ และเตรียมพร้อม (Mitigation and Preparedness)” การพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณภัยจึงปรับเปลี่ยนไปสู่การปฏิบัติการเชิงรุก (Proactive Approach) กล่าวคือจะต้องปฏิบัติการอย่างครบวงจร โดยเน้นไปที่การป้องกัน/การลดผลกระทบ (Prevention and Mitigation) และการเตรียมความพร้อม (Preparedness) ซึ่งอยู่ในช่วงระยะเวลาก่อนการเกิดสาธารณภัยควบคู่ไปกับการจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency Response) ซึ่งอยู่ในช่วงระยะเวลาขณะเกิดสาธารณภัย และการฟื้นฟูบูรณะ (Rehabilitation and Reconstruction) ซึ่งอยู่ในช่วงระยะเวลาก่อนการเกิดสาธารณภัย

มจร

สรุป

การบริหารจัดการแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ควรสร้างเสริม และพัฒนากลไกการบริหารจัดการภัยพิบัติ โดยเพิ่มบทบาทของกรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้เป็นกลไกระดับชาติเพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการและสั่งการโดยนายกรัฐมนตรีจะสามารถเข้าบัญชาการและสั่งการได้อย่างทันที และกำหนดให้เป็นศูนย์กลางข้อมูลภัยพิบัติที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับทุกหน่วยงานโดยให้ส่วนราชการและภาคเอกชน จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อรองรับการดำเนินงานภายใต้ “พระราชบัญญัติป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย” และแผนป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยโดยคณะกรรมการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติพิจารณาเพื่อให้เกิดบูรณาการในภาพรวมทั้งให้มีการปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการเร่งรัดดำเนินการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัยในระยะเร่งด่วน และการดำเนินงานตามแผนระยะยาวด้านการช่วยเหลือฟื้นฟูบูรณะหลังการเกิดภัยพิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- ฉัตรชัย พรหมเลิศ, (2559). แผนยุทธศาสตร์กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2560 – 2564. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์,(2550). กฎหมายการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ท. 2550.
- สมคิด บางโม. (2548). องค์การและการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: วิทย์พัฒน์.
- เสนาะ ดีเยาว์. (2539). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Miller, Dale E. 2010. J.S. Mill: Moral, Social and Political Thought. Cambridge, MA: Polity Press.
- Sills, David L. 1968. “Utilitarianism.” In International Encyclopedia of the Social Sciences, Volume 16, edited by David L. Sills, 224-236. New York, NY: Macmillan. Accessed March 5, 2020. <https://link.gale.com/apps/doc/CX3045001293/GVRL?u=thstou&sid=GVRL&xid=04feadda>.
- Skorupski, John. 1998. The Cambridge Companion to Mill. Cambridge: Cambridge University Press.